

Найсуттєвішим питання професійного розвитку студента є постійне поповнення і оновлення новими знаннями. Сучасне інформаційне середовище розвивається так швидко, що засвоєний матеріал може швидко застарівати і потребувати оновлення. Університетська освіта спрямована на виховання не лише професіонала, але й особистості, здатної до критичного мислення та подальшого саморозвитку, вміння знаходити, обробляти і застосовувати інформацію в будь-яких життєвих і професійних ситуаціях. Досягнення і реалізація вказаних цілей є можливою лише при продуктивній взаємодії викладачів і студентів, формування в останніх творчого та критичного стрижня, що формуватимуть потребу до постійного підвищення власної компетентності і самовдосконалення.

*Шевчук Н.В., к.е.н.,
доцент кафедри економіки підприємств*

*Чухраєва Н.М., к.е.н.,
старший викладач кафедри економіки підприємств*

МОДЕЛЬ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИКЛАДАЧІВ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗДАТНОСТЕЙ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Умови постіндустріалізму зумовили актуалізацію нових вимог до випускників вищих навчальних закладів, які набувають системно організованих комунікативних, інтелектуальних і моральних якостей, що дозволяють успішно реалізовувати поставлені цілі в широкому професійному, соціальному та культурному контекстах. Роботодавці стають зацікавленими не тільки у рівні кваліфікації, який у них асоціюється з вмінням здійснювати ті чи інші операції, а й у більшому ступені з компетентністю, яка розглядається як певний «коктейль» навичок, що притаманні індивіду, в яких поєднується кваліфікація, соціальна поведінка, здатність до колективної роботи та ініціативність. Саме з формуванням компетентності майбутнього фахівця пов'язують сьогодні якість вищої освіти. Метою сучасної освіти є не тільки передача студенту сукупних знань, умінь і практичних навичок у певній предметній області, але й розвиток кругозору, міждисциплінарного відчуття, здатності до прийняття індивідуальних креативних рішень, до самонавчання, а також формування гуманістичних цінностей. Дана сукупність формує зміст компетентнісного підходу до сучасного навчання у вищій школі. З метою успішної реалізації своїх функцій у сучасному суспільстві вища школа має формувати та розвивати здатності щодо ефективного реагування на зміни, які відбуваються на ринку освітніх послуг і ринку праці. Основою таких здатностей є компетентність викладачів, яка безпосередньо визначає якісний рівень освітніх послуг і формує результати работ ВНЗ.

«Мода» на компетенції без аналізу реальних потреб організації, призводить до того, що моделі компетенцій формуються заради самих моделей без подальшої їх реалізації. Побудувати ідеальну модель компетенцій неможливо, але все ж таки вона має бути сформованою, так як по суті є інструментом, який дозволить розв'язати стратегічні задачі ВУЗу, що пов'язані з досягненням встановлених стандартів якості освіти як на індивідуальному, так і організаційному рівнях. Основними причинами, які актуалізують потребу у створенні моделі компетенцій викладачів ВНЗ, є:

- створення інструменту «ідеальний образ викладача», що зумовлено тим, що в кожному навчальному закладі є викладацький склад, який не здатний ефективно виконувати свою роботу відповідно до сучасних вимог. У той же час конкретизувати свої претензії до таких викладачів з боку керівництва є неможливим, так як відсутніми є формальні підстави. Наявність моделі компетенцій дозволить конструктивно розв'язувати визначену проблему та поступово розвивати набір бажаних компетенцій відповідно до мінливих вимог зовнішнього середовища;
- необхідність у наявності дієвого інструменту для об'єктивного відбору претендентів на посаду науково-педагогічного працівника ВНЗ;
- вдосконалення системи мотивації викладацького складу, що забезпечить нівелювання суб'єктивних чинників при встановленні надбавок стимулюючого характеру та підвищення рівня їх легітимності;
- необхідність підвищення рівня обґрунтованості формування групових та індивідуальних планів на основі об'єктивних результатів аналізу різниці між бажаним і фактичним рівнем компетентності викладача;
- підвищення репутаційного рівня ВНЗ, на основі демонстрації роботодавцям і суспільству рівня вимог ВНЗ, що пред'являється до професорсько-викладацького складу, який формує компетенції майбутніх фахівців.